

1917-12-17

SENDER

Alf Larsen

RECIPIENT

Poul Uttenreitter

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Det Picasso-billede, der faldt i Alf Larsens smag, var det med violinmotivet fra Tetzen-Lunds samling, der blev bragt i forlængelse af Saltos artikel "Pablo Picasso" i november-hæftet 1917.

Karl Larsens maleri Trappegang optrådte i december-hæftet i forbindelse med Vilhelm Wanschers artikel "Kunsten og Underbevidstheden".

Det såkaldt anti-kubistiske digt, Alf Larsen har sendt, er formentlig "Sommeren", der kom i januarhæftet 1918.

Sender's location:

Ula

Recipient's location:

Kerteminde

Mentioned people:

Otto Gelsted

Karl Larsen

Pablo Picasso

Archive:

Poul Uttenreiters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

Ula pr Tjølling st 17/12,17.

Kjære herr Poul Uttenreiter,

Tak for Deres brev og for 3^{die} hefte av Klingen. Jeg baade ser og læser det med nysgjerrighed og interesse. Meget av det kan jeg tydelig se er godt saaledes bl.a et billede i forrige hefte av Picasso. Trappen av Karl Larsen ligesaa; men det sidste vil kanske de indviende si er for "populært".

Idetheletat er jeg ikke i tvil om at ogsaa denne nye galskab ender med at faa gjort vore øine møre og faa sat sig godt fast i dem! Og da er det altsaa stor Kunst.

Her sender jeg Dem nu et

anti-kubistisk digt som kan tjene til at fremhæve modsætningerne. Bare

De nu ogsaa maa synes om det! Jeg skulde ha sendt et til, men det er ikke helt færdig endnu, det kommer om nogen Dage. Siden tror jeg sikkert jeg skal faa lidt prosa istand som De kan se paa. Noget kort og fyndigt, for jeg skjønner det er det som skal til paa Klingens ikke altfor mange blade. Jeg tror nok jeg hidtil har syntes bedst om 2^{det} hefte, men dette sidste virker maaske mere orienterende og "belærende".

Digtet vil de nok være saa venlig at kikke lidt paa, maaske sammen med Gelsted somsaavidt har set eller

2)

læst det en gang før, og avgjøre hvad for varianter er de bedste f.ex. i 4de strofe og i 11te. I den sidste kunde jeg tænke mig "lere og støv", lere er nemlig lidt tungere end aske; er ikke "lere" ogsaa dansk eller hedder det bare "ler", isaafald er altsaa lere norsk. Retskrivningen faar De for tilfælde passe lidt paa saa den ikke blir danskere end den er. Tryk det endelig ikke, hvis De og Gelsted finder det svagt, og vær saa venlig under alle omstændigheder at sende mig manuskriptet tilbage. Jeg sender altsaa snart et mindre digt ogsaa.

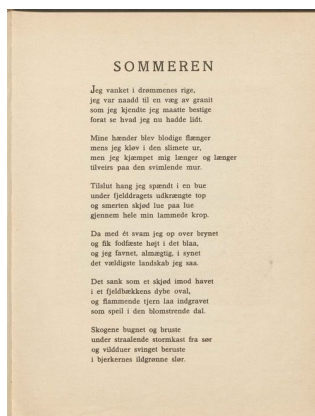
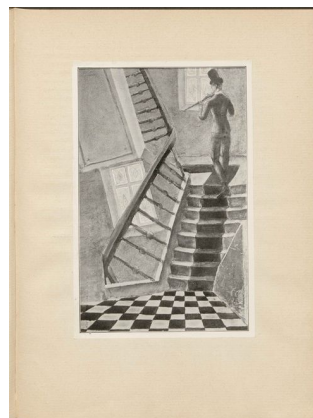
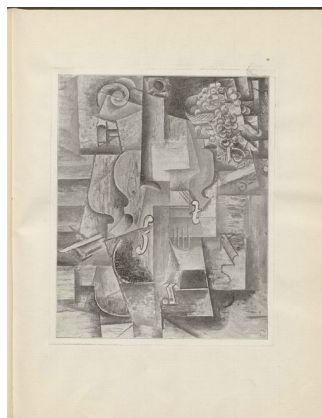
Med venlig hilsen til Dem og Gelsted

Deres Alf Larsen

(Vend!)

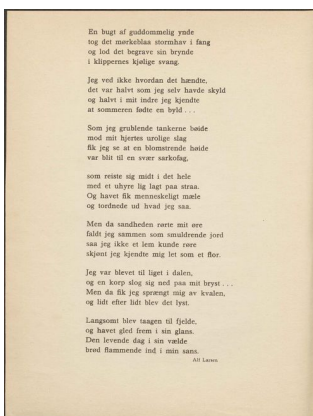
P.S. Dette digt her hadde jeg smaa smaat tænkt at offentliggjøre ogsaa i en norsk avis som gjerne vilde ha det. Men hvis "Klingen" nødig ser det, saa send mig et par ord, da det i og for sig er ganske ligegyldigt.

OMTALTE VÆRKER

SOMMEREN

Jeg vandet i dørmens rige,
jeg var rædd til en væg af grønt
som jeg kjendte jeg maatte bestige
forat se hvad jeg nu havde lidt.
Mine hænder blev blidige flænger
mens jeg klav i den almene tur,
men jeg kjæmpet mig længer og længer
tilvære paa den svimlende mur.
Tidstid hang jeg spændt i en bue
under fjeldens ufrøede top
og smerten skjed lue paa lue
gjennem hele min lammede krop.
Da med et svam jeg op over brynet
og fik solfæste bely i det blå,
og jeg fæstet, alsmagt, i synet
det vældigste landskab jeg saa.
Det sank som et skjed imod havet
i et fjeldens dyle oval,
og flammende tjern laa indgravet
som spejl i den blomstrende dal.
Skogene buget og bruste
under strålende stormkast fra sør
og vildhuur øvstøget beruste
i bjørkenes idgæmme slør.

En blyt af guddommelig ynde
tog det mørkeblaa stormhav i fang
og lod det bagest sin brynde
i klippens kjølige svang.
Jeg ved ikke hvordan det hændte,
det var halvt som jeg selv havde skyld
og halvt i mit indre jeg kjendte
at sommeren fødte en byld.
Som jeg grublende tankerne bødte
mod mit hjertes urolige slag
fik jeg se at en blomstrende hende
var blit til en svær sarkofag,
som reiste sig midt i det hele
med et uhyre lig lagt paa straa.
Og havet fik menneskelige maale
og forvandede ud hvad jeg saa.
Men da sandheden vælte mit øre
faldt jeg sammen som omslukkende jord
saa jeg ikke et lem kunde røre
skjønt jeg kjendte mig let som et flor.
Jeg var blevet til liget i dalen,
og ro koep slog sig ned paa mit bryet...
Men da fik jeg spændt mig av kvaden,
og lidt efter lidt blev det lyst.
Langsomt blev taagen til fjelde,
og havet gled frem i sin glans.
Den levende dag i sin væde
bred flammende ind i min sans.
All Lauen

Ula pr Tjelling st 17/12/17.

Kjæreste Poul. Uttenreiter,

Fik for øyes brev og for 3 de hefte
av Klingen. Jeg baade ser og løser
det med usigelig interesse.
Kægt av det kan jeg tydelig se
er godt malet bl. a. et billede
i første hefte av Picasso. Billedet
av Karl Larsen ligner; men det ^{ikke} vil
kunne de indrømme si er for
"propulser". I det hele taget er jeg ikke
i tvil om at ogsaa denne nye
galskab ender med at faa fort
være fine. ^{de} faa ^{og} sat sig godt
fast i dem! Og da er det altsaa
stor kunst.

Kor sender jeg dem nu et

anti-patriotisk digt som kan
tjene til at fremføre mod-
setningerne. Der De nu ogsaa
maa synes om det! Jeg skulde
ha sendt et til, men det er
ikke helt færdig endnu, det kommer
om nogen dage. Siden tror jeg
nok at jeg skal gaa lidt paa
island som de kan se paa.
Noget kort og fyndigt, for jeg
skjønner det er det som skal
til paa Klippingens ikke altfor
mange blade. Jeg tror nok jeg
hod til her syntes bedst om
2 det hefte, men deth vilde
være maaske mere videntend
og belæsende.

Og det vil de nok ogsaa
venlig at ikke lidt paa
maaske sammen med Gæster
som saavdt har set eller

24
høst det en gang før, og angjort
høst for vandrere er de bedste
fæx. i 4de strofe og i 11te. i den
sidste kunde jeg tænke mig lese
og stop; lese er nemlig lidt tungere
end aske; & ikke lese ogsaa dansk
eller hedde det bare les; isaafuld
er altsaa lese norsk Retskrivningen
faar de for tilfælde passe lidt paa
saa den ikke blev danskere end
den & tryk det endelig ikke, hvis
de og helstet findes det svært, og
værsaa venlig undse alle om-
stændigheder at sende mig
manuskriptet tilbage. Jeg sender
altsaa snart et mindre digt
ogsaa.

Med venlig hilsen til De
og helstet
Ders Alflarsen.
(Venst!)

E.S. Deth dijt her hadde j^{ij} saa
smaat taukt at offentliggjøre
og saa i en norsk avis som j^{ij} saa
ville ha det. Men hvis "Klingen"
nødig ser det, saa send mig
et par ord da det i og for sig
er ganske ligegyldigt.